

[Jens Thoft]

Det er lige præcis den gruppe, som aktstykke 247 i realiteten forsøger at friholde for bidrag til arbejdsmarkedsfonde.

Vi har forsøgt under det udvalgsarbejde, der har været med lovforslag nr. L 235, at sikre en administrerbar undtagelse – ikke bare for den statslige gruppe, men for hele gruppen. Men ikke for direktørerne og ikke for det gyldne håndtryk, det vil jeg understrege.

Jeg mener, det er muligt at skabe en sådan ordning, uden at vi får fremkaldt nye skattekuller og nye skattefiduser. Jeg vil gerne understrege, at det er ikke vores intention.

Men vi er altså indstillet på, at aktstykke 247 burde trækkes tilbage, for at problemet kan løses i form af en generel lovændring, så ikke bare én gruppe, men alle grupper med ensartede forhold får denne undtagelse. Hvordan det kan løses i praksis har vi meget detaljeret beskrevet i betækningsbidraget til lovforslag nr. L 235, så det skal jeg undlade at gentage her; men det er rimelig simpelt at sikre en sådan undtagelsesbestemmelse.

Ole Donner (FP):

Jeg skal indledningsvis sige, at Fremskridtspartiet selvfølgelig støtter beslutningsforslaget, og jeg kan tilslutte mig de bemærkninger, der er kommet fra henholdsvis De Konservatives og Venstres ordfører.

Jeg synes, det er interessant, at hr. Jens Thoft også støtter forslaget. Hr. Jens Thoft kommer med en lang række eksempler på de tåbeligheder, der kommer ud af det, hvis man ikke trækker aktstykket tilbage, og så kommer hr. Jens Thoft godt nok til et punkt, hvor han siger, at SF står af; men det er selvfølgelig helt legitimt, at på et eller andet tidspunkt skilles de politiske veje. Men jeg er enig med hr. Jens Thoft i, at det er noget juks, som bør ændres, og det kan vi gøre, som det også blev skitseret af hr. Kirkegaard og hr. Jens Thoft, ved at vedtage et ændringsforslag til lovforslag nr. L 235 i næste uge.

Det, vi taler om, er jo, hvad der skal ske for de statslige pensionister. Nu er bruttoskatten 5 pct., og når den langsomt stiger gennem de næste år, skal der ske en regulering, og man har givet nogle kommuner en vejledning, der gør, at de kan behandle pensionisterne forskelligt. Det er helt uacceptabelt, og det mest uacceptable er, at man virkelig tror, at en privat pensio-

nist kan rette henvendelse til det firma, hvor han var ansat for 15 år siden, og få lagt en eller anden procent på sin pension.

Jeg synes, ministeren skulle trække aktstykket tilbage, og så lad os benytte dagene inden behandlingen af lovforslag nr. L 235 til at få tingene bragt på plads. Jeg håber, det vil ske, for ellers må regeringen jo igen have bud efter fru Bente Juncker; det er jo snart en gang om ugen, man må ty til at bede det ærede medlem om at møde op for en sikkerheds skyld.

(Kort bemærkning).

Kirkegaard (KF):

Der er ingen grund til at gøre dette her til en lang debat, for synspunkterne er jo blevet præsenteret ganske klart fra både regeringens, forslagsstillernes og SF's side.

Selv om regeringspartierne ikke vil være ved det, har jeg en fornemmelse af, at man også her føler, at det er et problem, man ikke har fundet den helt rigtige løsning på; og den løsning, man har fundet frem til, vil man komme til at høre mere til i de kommende måneder, hvis man ikke bruger de næste døgn på at finde en anden løsning.

Hr. Jens Thoft var i og for sig positivt indstillet over for tankegangen i det, vi har skitseret i dag og i Skatteudvalget, og det er jo helt tydeligt, at skal der findes en anden løsning end den, regeringen har fundet frem til, skal det ske i forbindelse med behandlingen af lovforslag nr. L 235.

Hr. Jens Thoft havde problemer med direktører i topklassen med nogle meget store og flotte gyldne håndtryk, og der er muligvis også nogle af disse direktører, der får en egentlig pension af ganske betragtelig størrelse. Men jeg har meget svært ved at acceptere det som begrundelse for at lade være med at udføre en retfærdighedshandling over for de øvrige. Det er at overspille problemet at fokusere på de store ydelser, der muligvis bliver udbetalt for nogle få stykkers vedkommende.

Der er tale om nogle meget beskedne ydelser for en stor gruppe af tidligere privatansatte, f.eks. i forbindelse med frivillig aftræden, og det er en fuldstændig parallel til den ordning, der findes for visse grupper i den offentlige sektor. Men der er altså også nogle personer – og det kan godt ske, de har været direktører – som får en pension udbetalt direkte fra den